

Ole Espersen (S):

Hvem er sagkyndige? Det er vist især det, hr. Bjørn Elmquist interesserede sig for i sidste række, og som hr. Glistrup også har talt om. Hvad det angår, er dagsordenen udformet på den måde, at forslagsstillerne i fuld tillid overlader det til regeringen at finde frem til, hvem der er sagkyndige på dette område. Den tillid har hr. Bjørn Elmquist måske ikke, men vi har den, og når vi skriver »sagkyndige« og »kommuner« i en relation som her, føler vi os trygge ved, at man hører de parter, man bør høre i en sag som denne. Det kan da godt være, at hr. Glistrup gerne vil høre den anden og jeg vil høre den tredje, men det må vi finde os i, eller også må vi selv gøre et eller andet i Retsudvalget til sin tid. Men vi har sagt »de sagkyndige«, og det er først og fremmest regeringen, der må vælge at fortolke dette og lægge høringerne til rette derefter.

I øvrigt synes jeg, vi har haft en frugtbar debat, frugtbar for flere parter vedkommende, i hvert fald indtil hr. Bjørn Elmquist tog sagen om Christiania op. For det er faktisk en kendsgerning, at mens Fremskridtspartiet fremsatte et dagsordensforslag, der var meget begrænset til Christiania, er Fremskridtspartiet i løbet af denne proces gået ind i en fornuftig debat og har erkendt, at der også er andre problemer end Christiania, og derfor vil stemme for den dagsorden, der er foreslået.

Jeg har sagt, og det står jeg ved, at ingen ulovligheder – heller ikke på Christiania – er gode eksempler for de unge mennesker. Naturligvis er de ikke det, og det er også baggrunden for vores holdning til Christiania.

Jeg synes, det har vist sig, at der er medlemmer her i salen, der har deltaget på en frugtbar og positiv måde i debatten. Det gælder naturligvis også ministeren.

Nu siger ministeren, at den redegørelse, der er givet her, afviger lidt fra den, der kom i november. Jeg må først sige dertil, at det, vi er blevet bedt om at tage stilling til i forespørgslen i dag, er redegørelsen fra november. Det er den, forespørgerne har taget som deres udgangspunkt, og derfor også den, vi har taget som vores udgangspunkt. Men selvfølgelig har vi lyttet med interesse til ministerens tilkendegivelser.

Men jeg tror, ministeren vil give mig ret i, at redegørelsen af 24. november 1988 lagde en vis luft til rapporten fra samme måned – måske

endda ret meget luft. Jeg tror også, at ministeren efter det selv lægger en vis luft mellem rapporten fra den 24. november 1988 og det, han siger her. Der har altså været en proces i gang fra rapporten til redegørelsen og til ministerens besvarelse i dag.

Det er vores opfattelse, at den proces, som er meget væsentlig og frugtbar, bør køre videre, og det er baggrunden for, at vi har stillet et forslag om motiveret dagsorden, hvori vi opfordrer regeringen til bl.a. på baggrund af regeringens egen redegørelse og naturligvis det, der er sagt i dag, men også på baggrund af de yderligere informationer, man får, at komme med en egentlig handlingsplan, herunder en opgørelse af ressourcebehov osv., til Folketinget.

Derfor synes jeg, at den dagsorden, vi har foreslået, er korrekt. Den afspejler det hidtidige forløb, og den er meget velegnet til at være rammen omkring det kommende forløb, som vi håber vil kunne slutte med nogle væsentlige og positive vedtagelser i efteråret 1989.

Jeg vil derfor takke de pågældende partier og ministeren for deltagelsen i dette forløb, og jeg ser frem til samarbejdet om det i de kommende måneder.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil gerne takke socialministeren for svaret på mit spørgsmål, som jo bekræftede, at de forslag, der ligger i den sociale kontrakt, som i givet fald kan indgås med socialforvaltningerne i kommunerne, indeholder de ting, som bistandsloven i forvejen giver mulighed for.

Jeg vil også gerne takke for, at ministerens redegørelse i dag i forhold til det grundlag, vi har haft at forberede os på, har trukket op, at der i det fremtidige arbejde skal skelnes mellem, om den kontrakt, der opereres med, skal indgås med de sociale myndigheder og være hjælpeforanstaltninger, eller om den skal indgås med politiet og dermed de retlige myndigheder og indeholde straffende foranstaltninger. Det synes jeg er en afklaring, som debatten har givet, og den tror jeg er værdifuld for det fremtidige arbejde.

Når jeg alligevel ligesom hr. Ole Espersen er glad for, at det ser ud til, at vi kan få den dagsorden vedtaget, som vi har udarbejdet, er det, fordi jeg mener, at det arbejde, der skal foregå fra nu af og til oktober, vil få en større kvalitet, hvis regeringen inddrager sagkyndige. Jeg har det